

Andrzej Prinke

Chodzież. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 8, 25-26

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceramiki sznurowej oraz grób zaliczony do cyklu kultur lendzielskich i nadcisańskich.

Zupełnie niezwykłym obiektem był zbiorowy grób 22 zmarłych zawierający wyposażenie w postaci części stroju i jednego naczynia. Obiekt ten pochodzi prawdopodobnie z najmłodszej fazy kultury pucharów lejkowatych w Małopolsce.

Z nawarstwień kulturowych stanowiska wydobyto ogółem ponad 100 000 artefaktów. Głównie fragmenty naczyń i wyjątkowo liczne zwierzęce szczątki kostne /pozostałości konsumpcyjne i pochówki/. Nieliczny jest natomiast inwentarz krzemienisty.

Na podstawie wstępnych ustaleń można stwierdzić, że znaczna część spośród zbadanych obiektów związana jest z horyzontem chronologicznym mieszczącym schyłek kultury pucharów lejkowatych z wczesnymi elementami kultury ceramiki promienistej.

Badania będą kontynuowane.

CHODZIEŻ
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Prinke. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury amfor kulistych /faza młodsza/.

Stanowisko leży na północno-wschodnim skraju miasta, na granicy z m. Kąkaj, bezpośrednio na południe od ul. Słonecznej. Teren cmentarzyska obejmuje gliniaste zbocze, opadające ku południowi od Jeziora Chodzieskiego, którego brzeg oddalony jest o 320 m od badanego obiektu.

Podczas prac wykopaliskowych odsłonięto pojedynczy grobowiec płaski z obstawą kamienną o wymiarach 6 x 3,2 m. Zawierał on 18 szkieletów ludzkich /sądząc po ilości czaszek i ich fragmentów/. Złożono je do grobowca bez zachowania porządku anatomicznego /większość pozostałych fragmentów szkieletów wystąpiła w dwóch dużych skupiskach w zachodniej i środkowej części obiektu/. Kości ludzkie przemieszane były ze szczątkami zwierzęcymi, wśród których wstępnie rozpoznano m.in. kości świń /głównie żuchwy i całe czaszki/. Wyposażenie grobowca stanowiło 17 naczyń glinianych /m.in. okazy zdobione ornamentem sznurowym/, ozdoby z kości i z bursztynu /2 tarczki koliste i 9 paciorków rurkowatych/ oraz narzędzia z krzemienia /5 siekierek gładzonych, półfabrykat siekiereki, rylec, 4 odłupki i wiór/, skał krystalicznych /siekierka i rozcieracz do żaren/, kości /nożyk i szydło/ oraz kłów dzika. Gro-

bowiec otaczało 5 owalnych lub kolistych palenisk o średnicy od 0,45 do 1,5 m. Liczne sondáže, wykonane w promieniu ok. 30 m wokół obiektu, nie wykazały obecności innych pochówków.

CZAJOWICE, pow. Kraków
Stanowisko 1

Zakład Epoki Kamienia
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN w Warsza-
wie

Badania prowadził mgr Jacek Lech oraz mgr Hanna Młynarczyk. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Neolityczny punkt eksploatacji krzenia /kultura lendzielska/. Ślady osadnictwa z wcześniejszej epoki brązu /?/.

Stanowisko położone jest na granicy lasu Ojcowskiego Parku Narodowego, na początku skłonu wysoczyznowego cypla, którego jedno zbocze opada stromo w kierunku Bramy Krakowskiej w Ojcowie, drugie zaś w kierunku innego wąwozu.

Na obszarze najgęstszej występowania materiału powierzchniowego założono szurf kontrolny o wymiarach 2 x 5 m, a na skrajach stanowiska trzy sondy o powierzchni 1 m² każda. Zabytki występowały w lessie gliniastym, miejscami o barwie szarawej, z mniejszą lub większą domieszką gliny zwietrzelistkowej, zwiększającą się wyraźnie na głębokości 30 cm od powierzchni gruntu.

Materiał zabytkowy tworzą głównie krzemienne odpadki produkcyjne będące pozostałością po przygotowaniu obłupni i rdzeni wiórowych. Dominują odłupki i odpadki, ale uzyskano także serię rdzeni porzuconych w różnych stadiach eksploatacji, form przedrdzeniowych kilka tłuczków oraz pojedyncze inne narzędzia. Poniżej oraniny wystąpiło 6 drobnych i mało charakterystycznych fragmentów ceramiki. Trzy z uzyskanych fragmentów, ze względu na cechy technologiczne należy zaliczyć do kultury lendzielskiej, trzy pozostałe trudno jednoznacznie określić.

Materiał krzemienisty mieści się wyraźnie w tradycji przetwórstwa krzemieniarskiego kręgu lendzielsko-pułgarskiego /występują m.in. rdzenie łódkowate i ich formy zaczątkowe/. Poza znalezioną na powierzchni stanowiska wczesnobrązową siekierką krzemienią, wykonaną jednak z odmiany surowca nie występującej na stanowisku, zarówno wśród materiałów powierzchniowych, jak też uzyskanych wykopaliskowo, nie stwierdzono żadnych form charakterystycznych dla innych kultur.

Badania będą kontynuowane.